

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

מספר בקשה: 6

לפני כבוד השופט אלישי בן יצחק

ניקולאי בולוטין

המבקשים:

נגד

ארט בוקה בע"מ

המשיבים:

פסק דין

בפניי מונחת בקשה למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה בתביעה קטנה שעילתה מושתת על משלוח הודעות פרסומת ששלחה הנתבעת לתובע ללא הסכמת התובע ותוך הפרת הוראת סעי' 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 [להלן: "חוק התקשורת"].

אבני דרך מרכזיות בתיק דנן

1. התובע הגיש תביעתו לבית המשפט ביום 29.10.2024 הנתבעת מסיבות השמורות עימה בחרה שלא להגיש כתב הגנה, יחד עם זאת הנתבעת כן דאגה שנציג מטעמה יגיע לדיון שהיה קבוע ליום 22.4.2025 (להלן: "הדיון").
2. בדיון התנצל נציג הנתבעת ועמד על זכותה של הנתבעת להגיש כתב הגנה בתיק. התובע מצידו שהגיע במיוחד מראש פינה ביקש לקבל פסק דין בהיעדר כתב הגנה. לפניי משורת הדין אפשר בית המשפט לנתבעת להגיש כתב הגנה מטעמה שהיה צריך להיות מוגש עד ולא יאוחר מיום 11.5.2025 במקביל חויבה הנתבעת בגין הוצאות התובע ודרך התנהלותה.
3. על אף שהנתבעת קיבלה הזדמנות נוספת לתקן מחדליה עד נכון למתן פסק הדין היא לא הגישה כתב הגנה מטעמה כמו גם לא הוגשה כל בקשה מתאימה.
4. התובע מצידו עתר ביום 13.5.2025 בבקשה למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה, ביום 13.5.2025; ביום 15.5.2025 הורה בית המשפט לתובע להמציא את הבקשה לנתבעת בדואר רשום ולנציג הנתבעת באמצעות יישומון וטסאפ. בהתאם להחלטת בית המשפט התובעת עשתה כן והגישה הודעת עדכון מגובה באסמכתאות שאכן כך נעשה. ביום 19.5.2025 צירף התובע הודעת עדכון לה צורפו תמונות מסרונים שהתקבלו בנייד שלו מהן ניתן ללמוד שהבקשה למתן פסק דין אכן הומצאה ונמסרה לנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

5. הנתבעת המשיכה להתעלם מהחלטת בית המשפט מיום 13.5.2025 ולא נתנה תגובתה לבקשת התובע למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה.
6. ביום 6.7.2025 הגיש התובע בקשה למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה תוך שהוא מעדכן, מסכים ומודע לכך שבית המשפט אינו מחויב לקבל את התביעה במלואה וכי לבית המשפט יש את הסמכות לקבל את התביעה בחלקה.
7. בשים לב לעובדה שהנתבעת מפרה החלטות בית המשפט באופן סידרתי, ובשים לב לבקשת התובע, ותקנה 10 לתקנות השיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין) תשל"ז-1977 הרי שפסק דין ינתן על בסיס כתב התביעה בלבד.

תורף העובדות בקצרה

8. הנתבעת הינה חברה העוסקת בקעקועים.
9. התובע ציין כי במהלך חודש מאי 2020 הוא ביצע קעקוע אצל הנתבעת. מלבד אותו קעקוע לא היה התובע בקשר עם הנתבעת ולא נזקק לשירותיה שוב.
10. לטענת התובע בין התאריכים 4.1.2023 ועד ליום 8.7.2024 שלחה הנתבעת לתובע 14 הודעות פרסומת למכשיר הטלפון הנייד שלו התובע צירף העתקי ההודעות שנשלחו לו על ידי הנתבעת.
11. מהודעות ניתן לזהות בבירור שהנתבעת מזמינה את התובע לבוא ולהתקעקע אצלה תוך שהיא מציעה לו הנחות. עוד ניתן ללמוד כי התובע במספר פעמים מבקש שיסירו אותו מרשימת התפוצה אולם וחרף הודעות אלו הנתבעת המשיכה לשלוח לו הודעות.
12. ולמען באר היטב הנתבעת תשלחה לתובע הודעת spam ראשונה ביום 4.1.2023 וכבר באותו היום פעל התובע בהתאם להודעה ולחץ על הספרה 2 שהכריזה "להסרה השב: 2". חרף זאת המשיכה הנתבעת להמשיך ולשלוח הודעות spam, התובע מצדו שיגר שוב פעם ובעקבות הודעה נוספת ביום 27.1.2023 כאשר הפעם התבקש התובע "להסרה השב: מקולקל" וכך התובע באמת עשה והשיב בסמוך למשלוח ההודעה "מקולקל". ואולם הנתבעת המשיכה ושלחה לתובע עוד הודעות spam.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

דין נורמטיבי

13. דרך הילוכנו בפסק הדין ראשית נעמוד על דרכו של בית המשפט לתביעות קטנות במתן פסק דין, לאחר מכן תבחן שאלת זכאותו של התובע למתן פסק דין בגין הודעות ששלחה לו הנתבעת בניגוד לחוק התקשורת. עניין עניין, דבר "ודבר בעיתו מה טוב" [משלי טו, כג].

מתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה

14. דרך ההתנהלות וסדרי הדין בבית המשפט לתביעות קטנות מפורטות בתקנות שיפוט לתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1977 (להלן: "סדרי הדין בתביעות קטנות") והן בבחינת מועט המכיל את המרובה. אם נבקש להתחקות אחר תכלית שטמונה בתכלית זה הרי שניתן להצביע על המגמה ולפיה בית המשפט לתביעות קטנות מבקש לפתוח שערי בפני האזרח הקטן, כדי להגשים מטרה זו יש לעשות כן באמצעות "פישוט הליכי הדיון, תוך הגמשת סדרי הדין ודיני הראיות" [רע"א 1868/16 רז נ' אפרתי (נבו) (19.6.2016) פסקה 1] מטרתו של בית המשפט לתביעות קטנות היא לאפשר הליך מהיר ושאינו יקר לתביעות בסכומי כסף קטנים ולמנוע מהצרכן את הקשיים הכרוכים בהגשת תביעה בצינורות השיפוט המקובלים" [השופט עדנה ארבל רע"א 5711/08 פרטוק נ' סול טורג'מן בע"מ, (נבו) (17.03.09)].

15. עניינו של נתבע שלא הגיש כתב הגנה הוסדר בתקנה 10 לתקנות סדרי הדין בתביעות קטנות אשר קובעת כך: "נתבע שנדרש להגיש כתב הגנה ולא הגישו תוך המועד שנקבע לכך, יתן בית המשפט פסק דין על יסוד כתב התביעה בלבד; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שמן הצדק לעשות כן, להזמין את בעלי הדין לטעון את טענותיהם ולהביא את ראיותיהם גם אם לא הוגש כתב הגנה כאמור".

16. הסוגיה של מתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה הינה סוגיה חשובה ומשמעותית ויש להתייחס אליה בכובד ראש, ולו מהטעם שפסק דין בהיעדר הגנה אינו מהווה סוף פסוק אלא ועל פי רוב הוא מוליד גורר עמו בקשה מצד הנתבע ואשר עניינה בבקשה לביטול פסק הדין וזאת בהתאם לתקנה 12 לתקנות סדרי הדין בתביעות קטנות.

17. לעולם יש ליתן זכות בכורה למתן פסק דין לאחר שנשמעו הצדדים על פני מתן פסק דין במעמד צד אחד וללא שהנתבע הגיש כתב הגנה. שורשיו של עקרון זה מונחים במשפט העברי בקביעה המופנית לדיין ולפיה "שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק" [דברים א, טז]

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

ולפיו הדרך לצדק חייבת לעבור דרך שמיעת שני הצדדים. במקום אחר הרחבתי עוד וכתבתי "תפקידו של בית המשפט טמון בבירור שאלה מהותית והיא האם מגיע לתובע את אשר הוא עותר לו. האם אכן צודק ויש לחייב את הנתבע לשאת ולתת לתובע את הסעד המבוקש. זכותו של תובע תבחן לאור העיקרון "ישימע האידיך גיסא" Audi alteram partem ותוצג גרסתו של הנתבע. רק לאחר שמונחות בפני בית המשפט טענות הצדדים ורק לאחר שהצדדים נשמעו, ובשים לב לדיונים משפטיים, לחקירות העדים; שוקל בית המשפט את הדברים במאזני צדק ומכריע האם אכן הצדק עם התובע ועל הנתבע לשאת ולתת לתובע את אשר הוא תבע, או שמא התובע לא הצליח להוכיח תביעתו או שהנתבע השיב לטענות התובע באופן שאלו השמיטו את הקרקע מתחת לתביעתו של התובע – ומכאן שהתביעה תדחה. כך או כך כדי להגיע למסקנה המקבלת את התביעה או דוחה אותה, על הצדדים לעבור דרך טחנות הצדק שפועלות ועושות עבודתן בהתאם לסדרי הדין ובשים לב לעומס הרובץ על בתי המשפט" [ת"א 47168-03-25 **בנק לאומי לישראל בע"מ נ' עימנואל זקי מרדכי** (נבו)(13.7.2025) (להלן: "**עניין בנק לאומי**")].

18. חשיבות רבה נודעת לעניין הזהירות שיש לנקוט בבוא בתי המשפט ליתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה מקום שמדובר בתביעות קטנות שם מופיע 'האזרח הקטן' אורח בהיכל הצדק. ולהבדיל מגופי מסחריים ושחקנים חוזרים עבורו הביקור בבית המשפט לתביעות קטנות הוא מופע ראשון, חדש, זר ולא מוכר בחייו. משכך יהיו כאלו שיפגינו לחץ, שיהיו טרודים, נרגשים ובעיקר לא תמיד יודעים מה לעשות. לא פעם נתבעים לא הגישו כתב הגנה והתייצבו בבית המשפט לדיון, וכאשר הם נשאלו מדוע לא הגישו כתב הגנה הם טענו שלא ידעו שזה חובה, שהם הבינו שהם יכולים לדבר ולהסביר בבית המשפט, חלקם אף מצטיידים במסמכים שונים ובראיות. משכך כתבתי **בעניין בנק לאומי**: "חשוב שהדרך אל מימוש זכותו של התובע לא תעשה על דרך הקפנדריא ותוך רמיסת זכותו הבסיסית של הנתבע לבוא ולהעלות טענותיו ולהציג תשובתו לטענות התובע. במיוחד שלא פעם כתבי טענות מוגשים על דרך ההפרזה" [עניין **בנק לאומי**, פסקה 12].

19. עוד נוסף ונטען כי ההגנה והשמירה על איזון ומידתיות בין זכותו של התובע לקבלת פסק דין לבין זכותו של הנתבע להתגונן וגישתו לערכאות אינה יכולה להיעשות באופן חד סיטרי בו מוטלות חובות על התובע בלבד בעוד הנתבע ינהג כאילו אין חוק במדינת ישראל "**איש הישר בעיניו יעשה**" [שופטים כא, כה] אחד העקרונות שמופיעים בחז"ל ואשר צריכים לשמש כמצפן אצל היושב בדיון הינו הכלל "לא יהא חוטא נשכר" [כלל זה מופיע הרבה בחז"ל ראו: ראו: **משנה חלה פרק ב**, משנה ח; בבלי **בבא קמא** לח, ע"א; **כתובות** יא, ע"א; **בבמות** צב, ע"ב; תלמוד ירושלמי (וילנא) חלה פרק ב] על עקרון זה כתבתי במקום אחר: "בבסיס העקרון מונחת התכלית שבמהותה היא פשוטה ואשר עניינה הרצון להימנע ממצב שאדם שחטא, שטעה, ייהנה וירוויח מחטאו. שיקול זה משמיענו אליאב

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

שוחטמן: "שיקול זה שלא יהא חוטא נשכר, יכול לשמש, ואף שימש, אמצעי לשלילת זכותו הממונית של בעל דין גם במקום ששורת הדין מחייבת אחרת" [תאד"מ (ת"א) 10108-05-24 אהרון חסין נ' צביה אגור, (נבו) (14.5.2025) פסקה 47]. משכך יש לוודא שהתנהלות הנתבע תעשה בתום לב. ומקום שנתבע מתנהל בחוסר תום לב או שדרכו הדיונית אינה מתיישבת עם התנהלות דיונית בתום לב והעולה כדי חוסר תום לב הרי שבכך הנתבע נמשל למי שנמצא "קודח חור בספינתו" [ויקרא רבה פרשה ד, דרשה ו] ובכך לא רק שהנתבע לא יצליח להדוף את הטענות כנגדו אלא גם בית המשפט יחייב אותו בהוצאות, יתן כנגדו צווים או אף יתן פסק דין בהיעדר הגנה. התנהלות שאינה כזו מקום שבית המשפט מזהה דפוס פעולה שאינו ראוי מתיישבת עם התמיהה "הרצחת וגם ירשת" [מלכים א' כא, יט] ולפיו לא ניתן יהיה להוסיף חטא על פשע ולא נעניק פרס לנתבע שלא רק שאינו פורע לתובע את אשר לו אלא גם מתעלם ונוהג בחוסר תום לב דיוני.

20. ומן הכלל אל הפרט. במקרה דנן ובהיזון חוזר של כל התנהלות הנתבעת מפתיחת התיק דנן ועד למתן פסק דין זה הדיפה חוסר תום לב מובהק. ראשית הנתבעת התייצבה לדיון ללא כתב הגנה, לפני משורת הדין ולמרות שניתן היה ליתן כנגד הנתבעת פסק דין בהיעדר כתב הגנה ובהתאם להוראת תקנה 10 לתקנות סדרי הדין בתביעות קטנות, בית המשפט אפשר לה לרפא את מחדליה והיא קיבלה במועד הדיון אורכה, בהמשך התובע נדרש להמציא ואף המציא לה בקשות למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה והנתבעת תוך התעלמות מוחלטת ממשיכה בסורה, אינה מגישה כתב הגנה, מתעלמת מהחלטות בית המשפט ואף לא מגישה כל בקשה מתאימה אחרת. התנהלותה זו חוטאת למהותו ותכליתו של בית המשפט לתביעות קטנות שלגביו "מילות המפתח בכל הנוגע להליכי הדיון בתביעות קטנות הן מהירות, עלות נמוכה והיעדר פורמאליות. להשגת יעדים אלה היה המחוקק מוכן לסטות מכללי הדיון הרגילים" [רע"א 292/93 אריה סרבוז נ' ע. אופק בע"מ, פ"ד מח(3) 177, עמ' 191] ומקום שנתבעת שמה ללעג ולקלס את הכל אין מנוס ממתן פסק דין כנגדה. ואי מתן פסק דין בנסיבות אלו, שהנתבעת מקבלת פעם אחר פעם הזדמנויות לרפא מחדליה והיא אינה עושה כן יש בה כדי להחמיץ את הדין ולפגוע בזכויות התובע.

חוק הספאם

21. משהגענו לכלל מסקנה שיש ליתן כנגד הנתבעת פסק דין הרי שגם אז בהתאם למצוות מתקין התקנות בתקנה 13 לתקנות סדרי הדין בתביעות קטנות הרי שבית המשפט שיקול דעת והוא רשאי "אם ראה שמן הצדק לעשות כן, להזמין את בעל הדין לטעון את טענותיהם ולהביא ראיותיהם גם אם לא הוגש כתב הגנה כבאמור" על תובע להביא שבית המשפט אינו פועל כמכונת פחיות לפיה בצד אחד מכניסים מטבע ומהצד האחר תצא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

פחית, משכך הגשת תביעה אין בה כשלעצמה כדי להפוך את בית המשפט לחותמת גומי עליה חותם בית המשפט ומנפיק פסק דין – לא. משכך גם במקרה שבית נדרש לתביעות קטנות נדרש ליתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה עליו לבחון את כתב התביעה, הראיות המצורפות לו, לוודא שאין מדובר בתביעה על דרך האומדנא, ולא על דרך של רכיבי תביעה שאינם רלוונטיים או לא נובעים מעצם עילת התביעה. משהנחנו מושכלות יסוד אלו נבקש עתה לבחון את עצם תביעתו של התובע.

22. חוק התקשורת תוקן בשנת 2008 – תיקון 40 לחוק התקשורת (ס"ח התשס"ח מס' 2153 מיום 1.6.2008 עמ' 518) במסגרתו שולב סעי' 30 לחוק התקשורת ואשר זכה לכינוי "חוק הספאם". בדברי ההסבר לחוק הוטעם כי תכליתו של החוק בצורך ליתן מענה לתופעת הספאם וכך הם הדברים: "תופעת ההפצה ההמונית של ההודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסמיליה) המכונה "spam" הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל עולמי, והיקפה מצוי במגמה חדה" לנוכח תופעה זו ממשיך המחוקק ומשמיענו: "מוצע על כן לקבוע בחוק התקשורת...הסר חקיקתי שיסייע להתמודד עם תופעת ה-spam ויציע פתרונות אכיפה כדי למגר תופעה זו, וזאת בשילוב עם פיתוח פתרונות טכנולוגיים והסדרה עצמית מצד גורמי התעשייה" [הצ"ח הממשלה תשס"ח מס' 182 עמ' 886].

23. תופעת spam מעוררת לא מעט בעיות ואשר עניין הטרדת נמענים, פגיעה בפרטיות, בעיות של אבטחת מידע, ועלויות כלכליות בדין אובדן זמן והשקעת מאמצים בסינון של הודעות אלו [ראו: רע"א 7064/17 יהונת ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (נבו) (11.12.2018) (להלן: "עניין ארד"); ראו גם: יובל קרניאל "חוק המחשבים ודואר זבל – טיפול מקומי בתופעה גלובלית" **שערי משפט** ד 467 (2006) אלעד נ' שרף, "דואל זבל בישראל – סקירת הדין המצוי והדין הרצוי, **משפט ועסקים** ג 425 (תשס"ה) לסקירה של הסדרים משפטיים במדינות נוספות ראו רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רימון בע"מ (נבו) (27.7.2024) (להלן: "עניין גלברג")].

24. האיזון בין משלוח דברי פרסומת מותרים לפרסומת אסורה שמצמיחה את הקרקע לפסיקת פיצויים מעוגנת בסעי' 30א(ב) לחוק התקשורת הקובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסמיליה, מערכת חיוב אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת" לשון הסעיף היא ברורה והיא מניחה כברירת מחדל שאסור לשלוח לנמען דבר פרסומת באמצעות דיור אלקטרוני. אולם לכלל זה חריג שכן יכול ואדם כן יהיה מעוניין במשלוח דבר פרסומת מגוף מסחרי מסוים, והדבר אפשרי והוא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

בבחינת "זה נהנה וזה אינו חסר". אולם כדי ששולח יהיה פטור מאחריות לפי חוק התקשורת עליו להשיג את הסכמת הנמען מראש, הסכמה זו מותנית בשני מרכיבים. מרכיב ראשון – הסכמה מפורשת מצד הנמען שהוא מסכים לקבל דבר פרסומת. מרכיב שני הסכמה בכתב.

25. עוד ממשיך וקובע לנו סעי' 30א(ב) "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; חיוג לנמען באמצעות מערכת חיוג אוטומטי בלא הסכמת הנמען כאמור ייחשב הפרה של הוראות סעיף זה, גם אם החיוג הופסק בטרם נענתה השיחה ובחיוג של הנמען למספר שממנו בוצע החיוג מושמע לו דבר פרסומת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

26. הסעד לו זכאי נמען שקיבל דבר פרסומת ללא הסכמה נקבע בסעי' 30א(1) לחוק התקשורת, והוא מקנה אפשרות לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך שלא יעלה על 1,000 ₪ על כל פרסומת שנשלחה בניגוד לחוק התקשורת. "המחוקק רואה בפיצוי לדוגמה "האמצעי היעיל ביותר להגשמת תכלית הסעיף – בלימתה של תופעת ה"ספאם" – אכיפתו והרתעת הרבים. הפיצוי לדוגמא נועד איפוא לעודד אכיפה פרטית, שהיא – בעיני המחוקק – הכלי האפקטיבי ביותר ליישום החוק ואכיפתו" [עניין גלסברג, פסקה י] בהקשר זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בעניין ארד ששנה לנו: העדר צורך בהוכחת נזק קשה לחשוב על נסיבות העשויות להצדיק שלילה מוחלטת של פיצויים. תוצאה כזו לכאורה אינה הולמת את תכליתו של החוק להעניק פיצוי לנפגע הודעת ספאם ללא צורך בהוכחת נזק כדי ליצור הרתעה אפקטיבית כלפי שולחי הודעות ספאם. תוצאה כזו גם אינה מתיישבת עם ההלכה לפיה על בתי המשפט להתייחס לרף העליון של הפיצויים שקבע המחוקק (1000 ₪) כנקודת מוצא בקביעת גובה הפיצוי, ממנה ניתן לסטות במקרים מתאימים...המשמעות של הלכה זו היא, כי מי שהוכיח את תביעתו זכאי, כנקודת מוצא, לפיצוי בשיעור הקבוע בחוק, בכפוף לשיקול דעת בית המשפט להפחית משיעור זה בהתאם לשיקולים הקבועים בחוק או שיקולים אחרים בדומה לאלה המגשימים את תכלית החוק" [עניין ארד, פסקה 27 וראו גם עניין גלסברג פסקה יב]

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

27. בבוא בית המשפט לפסוק פיצויים בגין הפרת חוק הספאם, עליו ליתן דעתו לשיקולים המפורטים בסעי' 30א(3) לחוק התקשורת. ואשר עניינם "אכיפת החוק והרתעתו מפני הפרתו", "עידוד נמען למימוש זכויותיו", "והיקף ההפרה". בשאלה האם מדובר ברשימת שיקולים סגורה מצינו בעניין ארד שנקבע: "רשימת השיקולים המנויה בחוק אינה רשימה סגורה וממצה, אך יש בה כדי ללמד על סוג השיקולים שבית המשפט רשאי לשקול בקביעת גובה הפיצוי לשם הגשמת תכליות החוק. כמפורט לעיל, תכליות החוק הן הרתעת עבריינים ואכיפה אפקטיבית על ידי עידוד נפגעים להגיש תביעות". [עניין ארד, פסקה 30].

28. מה הפיצוי שיש לפסוק במקרה דנן, בשים לב לעובדה שהנתבעת בחרה שלא להגיב להחלטות בית המשפט, לא הגישה כתב הגנה, ולא סיפקה כל הסבר שיהיה בו כדי להקל או להתחשב בבוא בית המשפט להפחית את הפיצוי שיש לפסוק לתובע הרי שיש לפסוק לחובתה את הרף העליון על כל פרסום ופרסום ולחייב אותה 1,000 ₪ על כל פרסום.

29. עבור כמה הודעות יש לחייב את הנתבעת. דומה שבשאלה זו נצטרך להפחית את הפרסומת הראשונה. שכן לא ברור אם בעת ביקורו של התובע אצל הנתבעת ועשה קעקוע לא חתם בין הניירת שמוחתמים לקוחות הנתבעת גם על אישור בדבר קבלת פרסומות ותוכן שיווקי. השכל הישר אומר שיכול והניסיון הראשון נבע מעצם הימצאותם וקיומם של פרטי ההתקשרות שמצויים אצל הנתבעת מעצם זה שהתובע מסר אותם ואולי אף נתן הסכמה מפורשת שהתובע נתן מבלי לזכור זאת, ולכן עבור ההודעה הראשונה אני מוצא לנכון להפחית. ומשכך אני מחייב את הנתבעת לפצות את התובע עבור 13 הודעות. וזאת בשים לב לכך שהתובע ביקש מספר פעמים מהנתבעת שתסיר את מספר הטלפון שלו מרשימת התפוצה, משהתובע חזר על פעולה זו מספר פעמיים (פעם ראשונה ביום 4.1.2023. פעם שנייה ביום 27.1.2023).

"סוף דבר הכל נשמע" [קהלת יב, יג]

30. לאור כל המקובץ לעיל ולמען באר היטב הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע בגין 13 פרסומים סך של 13,000 ₪.

31. הנני מחייב את הנתבעת באגרת בית המשפט כפי ששולמה על ידי התובע.

32. בשים לב לעובדה שבית המשפט חייב את הנתבעת הוצאות בסך של 2,500 ₪ במועד הדיון מיום 22.4.2025 לפנים משורת הדין הגם שהיה נכון להשית ולהוסיף הוצאות על ההוצאות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 56688-10-24 בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ

שכבר נפסקו ולו מהטעם שדרך הילוכה של הנתבעת הצדיק לעשות כן, איני מוסיף ונותן עוד צו להוצאות והסכום שנפסק ככל שלא שולם עד כה לתובע יצטרף לסכום שנפסק.

33. רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנתבעת.

34. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, בהעדר הצדדים.

אלישי בן יצחק, שופט

